

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor en del af det på finansloven opførte beløb på 7 mia kr. til det danske forsvar der går tilbage til de offentlige kasser igen i form af indkomstskat, som betales af forsvarets personel?«

Begrundelse

Når der tales om, at et område under det offentlige som forsvaret eller f. eks. sundhedssektoren koster så og så meget, er dette jo ikke realistisk, da statsafgiften i form af såkaldt indkomstskat jo også i betydelig grad fordyrer den produktion, som er produktion af de offentlige aktiviteter i vort land, altså f. eks. også forsvaret.

Måske var netop forsvaret et af de områder, hvor man lettest kunne finde det samlede beløb, som totalt pr. år sendes til kildeskattedirektoratet i Birkerød, så man derved havde et billede af, hvor stor en del af det offentliges udgifter der blot kører frem og tilbage i de offentlige kasser. Det er måske ikke helt urealistisk at anføre, at det samlede danske forsvar netto kun koster omkring 4 mia. kr. årlig, hvis man fraregner den indkomstskat, som forsvarets personel betaler, og yderligere fratrækker moms af forsvarets forbrug og f. eks. modregner de uddannelser, der betales af forsvaret, men i høj grad bruges uden for forsvaret – f. eks. pilotuddannelserne.

Besvarelse (21/4 80):**Forsvarsministeren (Søgaard):**

Af de på finansloven for finansåret 1980 under § 22 Forsvarsministeriet bevilgede ca. 7,3 mia kr. er ca. 4,3 mia kr. lønudgifter. Heraf indeholdes gennemsnitlig ca. 1/3 til kildekat, d.v.s. ca. 1,4 mia kr.

Det kan oplyses, at der i ovennævnte beløb ikke er medregnet den indkomstskat, der betales af personel uden for forsvarministeriets område som en konsekvens af lønandelen i materiel- og bygningsudgifter m.v.

Spm. nr. 668

Til *socialministeren* (15/4 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Er højden på de sociale ydelser i Danmark ikke udregnet efter, at de skal ydes til

personer, der lever under de forhold, som der er i Danmark såvel i indkomstskattemæssig henseende som i relation til, hvad det i øvrigt koster at leve i Danmark, og er det på baggrund heraf ikke helt vanvittigt, hvad der beskrives i B.T. den 12. april 1980, øverst på side 6?«

Begrundelse

I en tid, hvor socialministeren ikke mener, vi i Danmark har råd til at opretholde almindelig folkepension til vore ældre medborgere, må det være på sin plads at spare lidt på urimeligt høje sociale ydelser til en tyrker, som lever i Tyrkiet.

Besvarelse (23/4 80):**Socialministeren (Ritt Bjerregaard):**

Størrelsen af danske sociale ydelser er helt naturligt blevet til ud fra danske forhold.

I det omfang danske sociale ydelser kommer til udbetaling i udlandet, vil de efter forholdene i det pågældende land kunne forekomme relativt høje, men det modsatte kan også være tilfældet. Disse forhold gør sig også gældende over for danske statsborgere, som f. eks. modtager pension i udlandet. At udenlandske statsborgere kan opnå ret til danske sociale ydelser er en konsekvens af det internationale samarbejde, som Danmark indgår i.

Det internationale samarbejde har resultatet i indgåelse af overenskomster om social sikring. Ved indgåelse af disse overenskomster må Danmark gå ind på internationalt anerkendte principper som ligebehandling og eksportret af sociale ydelser. De samme principper ligger til grund for EF-reglerne inden for dette område og for de samarbejdsaftaler, som EF har indgået med en række lande uden for EF, herunder Tyrkiet.

Det er således et almindeligt anerkendt princip, at der i internationale overenskomster om social sikring fastsættes bestemmelser om, at pensionsrettigheder, der er op-tjent under beskæftigelse i et af de kontraherende lande, bevares, når den pågældende flytter tilbage til hjemlandet.

For så vidt angår tyrkiske statsborgere er der den 22. januar 1976 indgået konvention om social sikring. Ved indgåelsen af denne overenskomst har regeringen bl. a. lagt vægt